

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117217907
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117217907.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci manželov: Mgr. L. J. (navrhovateľ - manžel - otec), nar. XX. B. XXXX, adresa trvalého bydliska I., A. XXXX/X, zastúpený advokátom: JUDr. Peter Križan, adresa sídla Nitra, Kocel'ova 2 a Q. J. (manželka - matka), nar. XX. V. XXXX, adresa trvalého bydliska I., A. XXXX/X, toho času bytom A. XX, zastúpená advokátom: JUDr. Vladimír Grznár, adresa sídla Bratislava, Pri starej prachárni 13, o rozvod manželstva a úpravu pomerov rodičov k maloletému dieťaťu: M. J., nar. XX. V. XXXX, zastúpenému procesným opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, Hlohovec, Jarmočná 3, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 9. novembra 2017 č.k. 11P/62/2017-148, takto

r o z h o d o l :

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku II., III. a V. p o t v r d z u j e .
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie I. manželstvo manželov Mgr. L. J., nar. XX. B. XXXX a Q. J., nar. XX. V. XXXX, uzavreté dňa 13. apríla 1991 v Margecanoch, zapísané v knihe manželstiev bývalého Obvodného úradu Gelnica - matrika v Margecanoch, zväzok 5, ročník 1991, strana 171, poradové číslo 4 rozviedol, II. maloletého M. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, III. otcovi uložil povinnosť platiť na maloletého M. výživné v sume 100 eur mesačne, a to vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, IV. rozhodol, že styk otca s maloletým sa neupravuje a V. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 22, § 23 ods. 1 až 3, § 18, § 19 ods. 1, § 24 ods. 1 a 4, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 25 ods. 1 a 2 ZR (zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov), § 100, § 2 ods. 1 C.m.p. (zákon číslo 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016) a § 217 ods. 1 veta prvá C.s.p. (zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016).

1.2 Z dokazovania mal za dokázané, že manželstvo je hlboko a trvale rozvrátené, neplní si žiadnu z funkcií manželstva stanovených zákonom o rodine, manželia spolu nežijú nehospodária, intímne sa nestýkajú a spoločne nevychováajú maloleté dieťa pochádzajúce z tohto manželstva a nie je ani reálny predpoklad na obnovení ich manželského spolužitia.

1.3 Maloletý M. sa nachádza v osobnej starostlivosti svojej matky, ktorá má pre zabezpečenie jeho riadnej výchovy a jeho zastupovanie v bežných veciach vytvorené vhodné podmienky.

1.4 Otec maloletého je invalidný dôchodca od 1. decembra 2016 z dôvodu, že má v dôsledku choroby G04.8 - iná encefalitída, myelitída a encefalomyelitída pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pričom mu bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 400,90 eur mesačne. Posudková komisia posudzujúca jeho zdravotný stav v súvislosti s priznaním mu invalidity nenavrhuje pracovné zaradenie na pôvodnom pracovisku, ale na trhu práce áno, s tým, že môže vykonávať prácu len v prostredí bez nadmernej psychickej záťaže a potreby sústredenia sa v jednosmennej prevádzke, pričom sú vylúčené práce v noci. Je vhodné, aby dodržiaval antiepileptický režim a vyhol sa práci v noci, pri obrábacích strojoch, s elektrickým náradím a nemôže vykonávať povolanie profesionálneho vodiča. V období od 1. decembra 2016 do 3. októbra 2017 bol naposledy vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, v ktorom období mu bolo ponúknuté jedno pracovné miesto, a to u zamestnávateľa O. - n.o., so sídlom E., E. X, na miesto sociálny pracovník s následným pracovným umiestnením u tohto zamestnávateľa, kde aj od 4. októbra 2017 aj pracuje s čistým príjmom cca 100 eur mesačne. Hoci má zníženú pracovnú schopnosť o 50% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, jeho stav je stabilizovaný a s istými obmedzeniami je schopný pracovať, prácu si je schopný za pomoci úradu práce sám nájsť, pričom si tak k invalidnému dôchodku vie privyrobiť sumou vo výške okolo 100 eur mesačne. Má nevyhnutné mesačné náklady vo výške okolo 322 eur a to na byt 194,70 eur, elektrinu 32 eur, plyn 15,24 eur, telefón 38,83 eur, poisťné 16,57 eur, lieky 24,55 eur a okrem toho má náklady na stravu a cestovné. Používa motorové vozidlo Nissan v hodnote 1.000 eur. Okrem bytu v BSM iné nehnuteľnosti nevlasťní.

1.5 Matka maloletého je zamestnaná v J. spoločnosti A., a.s. ako osobný pokladník, s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 709 eur. Okrem toho pracuje na základe dohody o pracovnej činnosti od 20. marca 2017 v E. A. SR, a.s. ako pokladnička, kde dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 96 eur. Od 1. júna 2017 býva spolu s maloletým M. u svojej dcéry, v rodinnom dome. Dcére na bývanie prispieva stravnými lístkami v hodnote 100 eur a hotovosťou podľa svojich možností. Okrem toho má mesačné náklady na telefón 30 eur, cestovné 30 až 40 eur (spolu so synom). Spláca hypotekárny úver na kúpu bytu a spotrebný úver v celkovej sume vo výške 567,88 eur mesačne. Okrem bytu v BSM iné nehnuteľnosti nevlasťní.

1.6 Maloletý M. je žiakom 8. ročníka základnej školy, na obedy nechodí, nenavštevuje krúžky, za ktoré by sa doplácalo, navštevuje horolezecký krúžok, pri ktorom si zakupuje výbavu. Maloletý M. netrpí žiadnym chronickým ochorením. Má opodstatnené a nevyhnutné mesačné náklady vo výške cca 245 eur a to na stravu 105 eur (3,50 eur na deň x priemerných 30 dní), oblečenie a obuv 40 eur, hygiena 5 eur, školské potreby 10 eur, cestovné 15 eur, kultúra a záujmy 10 eur, telefón 10 eur, náklady na bývanie 50 eur (100 eur/2 osoby), keď náklady na poisťku na maloletého vo výške 18 eur mesačne súd nepovažoval za nevyhnutné náklady.

1.7 Vzhľadom na zverenie maloletého M. do osobnej starostlivosti matky, pri určení výšky výživného na maloletého zo strany otca (ktoré určil vo výške 100 eur mesačne) prihliadol na schopnosti a možnosti výživou povinného otca, zohľadniac jeho vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti aj situáciu na trhu práce a skutočnosť, že iné vyživovacie povinnosti nemá, ako aj on na odôvodnené potreby maloletého M. a výživné určil v rozsahu 20% z čistého príjmu otca (500 eur) s tým, že vo zvyšnej miere sa bude na výžive maloletého podieľať matka. Takto určené výživné považoval za súladné s možnosťami a schopnosťami jeho rodičov, ako aj odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa.

1.8 Neprihliadol na námietku otca, že sa matka bez dôležitého dôvodu vzdala výhodnejšieho zamestnania, respektíve zárobku (kariérneho postupu v jej terajšom zamestnaní) z dôvodu, že matka je stabilne a dlhodobo zamestnaná u jedného zamestnávateľa s adekvátnym príjmom pre ženu bez vysokoškolského vzdelania, k čomu pracuje na dohodu u ďalšieho zamestnávateľa, čím si zvyšuje svoj príjem a navyše, funkcia vedúceho pracovníka (o ktorú sa podľa vyjadrenia otca mala zaujímať) je spojená s väčšou zodpovednosťou a spravidla aj časovo náročnejšia, čo by zrejme viedlo k tomu, že by ďalej nemohla pracovať na dohodu, a preto k zvýšeniu jej príjmu by ani nemuselo dôjsť.

1.9 Obdobne neprihliadol na námietku matky, aby pri určení výšky výživného zo strany otca súd prihliadol aj na otcovi vyplatené odstupné a to z dôvodu, že predmetné finančné prostriedky patria do BSM, ktoré doposiaľ trvá. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 6. mája 2013 č.k. 11CoP/12/2013.

1.10 Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne § 58, § 52 a § 55 C.m.p. a vecne nemožnosťou priznania náhrady trov konania navrhovateľovi (hoci tento na poslednom pojednávaní žiadal súd, aby mu náhradu trov konania priznal), nakoľko tento neuviedol a v konaní ani neboli zistené také dôvody, ktoré by aplikáciu § 55 C.m.p. umožňovali. Za dôvod, pre ktorý by bolo možné navrhovateľovi náhradu trov konania priznať, podľa názoru súdu prvej inštancie, nebolo možné považovať ani samotnú skutočnosť, že navrhovateľ je invalidný dôchodca, nakoľko nie je bez príjmu a nebolo ani preukázané, že by za rozvrat manželstva bola výlučne zodpovedná len manželka. Okrem toho prejednávaná vec nevykazuje takú zložitosť, ktorá by si vyžadovala, aby účastníci boli zastúpení právnymi zástupcami, a preto, ak sa nechali v konaní právne zastúpiť, je spravodlivé, aby si svoje náklady znášali každý sám.

2. Rozsudok napadol riadnym a včasným odvolaním v časti určenia výšky výživného (výrok III. rozsudku) otec maloletého, s návrhom na jeho zmenu a to tak, aby bol zaviazaný platiť na maloletého M. výživné v sume 50 eur mesačne, vniac súd prvej inštancie, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci dôvodiac, že súd pri svojom rozhodnutí o výške výživného vychádzal z nesprávneho záveru o jeho potencionálnom príjme 100 eur mesačne, ktorý mal dosiahnuť v n.o. O., nakoľko v tejto organizácii bol zamestnaný v mesiaci október 2017 len niekoľko dní a súd v procese dokazovania opomenul skutočnosť, koľko dní otec maloletého v mesiaci október pre organizáciu s prihliadnutím na jeho zdravotný stav reálne mohol odpracovať a vychádzal len z fiktívnej výšky zárobku. Navyše ku dňu rozhodovania súdu otec maloletého už pre uvedenú organizáciu prácu nevykonával. Jeho zdravotný stav mu neumožňoval a neumožňuje ďalej vykonávať akúkoľvek pracovnú činnosť, čo potvrdzuje aj lekárska správa MUDr. A. M., neurologičky, UNB Nemocnica Ružinov, Bratislava. Z tejto správy totiž vyplýva, že vzhľadom na pretrvávajúce výrazné poruchy pamäte, mnestických funkcií, spontánnej výbavnosti je uplatnenie otca maloletého v pracovnom procese prakticky nemožné a odporúča sa prehodnotenie pracovnej schopnosti na plnú invaliditu. Podľa jeho názoru, z objektívneho aj zo subjektívneho hľadiska, s prihliadnutím na jeho schopnosti a možnosti a jeho zdravotné obmedzenie nie je neschopný okrem invalidného dôchodku dosiahnuť žiaden iný príjem a v uvedenom stave sa nachádzal už v čase rozhodovania súdu prvej inštancie. Jediným jeho príjmom je tak invalidný dôchodok vo výške 400,90 eur, z ktorého pri zohľadnení jeho schopností, možností, majetkových pomerov a nevyhnutných nákladov na uspokojenie jeho životných potrieb je schopný plniť vyživovaciu povinnosť na maloletého syna maximálne vo výške 50 eur mesačne. Pripojil lekársku správu UNB Nemocnica Ružinov Bratislava, vyhotovenú MUDr. A. M., neurológom z 29. novembra 2017 a nález PhDr. C. O., klinický psychológ z 15. novembra 2017.

3. Matka maloletého a procesný opatrovník maloletého odvolací návrh nepodali a matka maloletého sa k odvolaniu otca nevyjadřila.

4. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu otca navrhol rozsudok v odvolaní napadnutej časti výšky výživného ako vecne správny potvrdiť.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 C.s.p.), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 a § 357 C.s.p.), prejednal vec nielen obsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 65 C.m.p.), pretože konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa možno začať i bez návrhu, ale aj v časti závislého výroku o výchove maloletého a jeho zastupovaní v bežných veciach a v časti rozhodnutia o trovách konania (teda v časti výrokov II., III. a V. rozsudku) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p.), pričom dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v odvolaní napadnutých výrokoch vecne správne.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod spis. zn. 11P/62/2017 je rozvod manželstva účastníkov konania - rodičov maloletého M. J. narodeného XX. V. XXXX a úprava pomerov rodičov k tomuto dieťaťu.

7. Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na odvolacie námietky otca maloletého je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie o výživnom, o výchove maloletého a jeho zastupovaní v bežných veciach a o trovách konania (výroky II., III. a V. rozsudku). Rozhodnutie o rozvode

manželstva (výrok I. rozsudku) nebolo odvolaním napadnuté a tak nebolo ani predmetom odvolacieho prieskumu. Rozhodnutie o neupravení styku (výrok IV. rozsudku) nie je rozhodnutím vo veci samej a tak taktiež nie je predmetom odvolacieho prieskumu.

8. Podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Správne maloletého M. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá má pre zabezpečenie jeho riadnej výchovy a jeho zastupovanie v bežných veciach vytvorené vhodné podmienky. Pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému M. správne vyhodnotil schopnosti a možnosti oboch rodičov prispievať na výživu maloletého M., zohľadniac najmä ich vek, zdravotný stav, dosiahnutú kvalifikáciu, ako aj možnosti ich uplatnenia sa v danom regióne, ich majetkové pomery, ako aj odôvodnené potreby maloletého M.. Zohľadnil skutočnosť, že matka maloletého sa o mal. M. osobne stará a že žiaden z rodičov maloletého nemá inú vyživovaciu povinnosť. Správne prihliadol aj na potencionalný príjem otca (v rozsahu cca 100 eur mesačne), s ktorým by mohol disponovať, nakoľko povinnosť prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov a ich schopnosti a možnosti ako základné kritérium pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k ich deťom je súd povinný zhodnotiť zo všetkých relevantných hľadísk.

10. Na správnosti záveru súdu prvej inštancie o schopnostiach a možnostiach otca dosiahnuť potencionalný príjem cca 100 eur mesačne z dôvodov uvedených súdom prvej inštancie nič nemení potom ani lekárska správa MUDr. A. M., neurológa, z 29. novembra 2017, nakoľko z tejto správy nevyplýva, že by sa jeho zdravotný stav výrazne zhoršil. Neurológ konštatuje, že zdravotný stav otca maloletého sa po jeho hospitalizácii od 16. februára 2017 (kedy bola zahájená imunosupresívna liečba) zlepšil, záchvaty ustúpili a začal sa kognitívne lepšiť. Objektívne hodnotí jeho stav topicky v norme, stabilizovaný. Zo záverov tejto správy je taktiež zrejmé, že jeho poruchy pamäte, mnestickej funkcie, spontánnej vybavenosti pretrvávajú a lekár len odporúča prehodnotiť jeho pracovnú schopnosť. Nakoľko tento lekár nie je oprávnený záväzne určiť pokles schopnosti otca maloletého vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, jeho záver o nemožnosti uplatnenia sa otca maloletého v pracovnom procese nemožno považovať za rozhodný pre rozhodnutie v tejto veci. Obdobne zlepšenie zdravotného stavu otca maloletého (zlepšenie promptnosti myslenia, zrýchlenie psychomotorického tempa, celkovej dynamogenie vrátane živosti emočných procesov), prípadne jeho stabilitu (v oblasti mnestickej funkcie, predovšetkým v oblasti spontánnej vybavenosti), konštatuje aj PhD. C. O., klinický psychológ v jej správe z 15. novembra 2017.

11. Pokiaľ otec prispeje na výživu maloletého sumou 100 eur mesačne, matka spolu sumou 200 eur mesačne (ktorá suma predstavuje 25% z jej príjmu), pričom priamo finančne prispeje sumou 100 eur mesačne a zostatok výšky výživného (v rozsahu 100 eur) vykompenzuje svojou osobnou starostlivosťou o maloletého a k tomu sa pripočíta suma rodinných prídavkov 23,68 eur mesačne, vytvorí sa dostatok finančných prostriedkov potrebných na krytie odôvodnených potrieb maloletého a na strane otca zostane naďalej istá rezerva do výšky 30% z jeho príjmov, z ktorej bude možné čerpať v budúcnosti pri ďalšom navýšení výživného, s poukazom na rastúce potreby maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že v zmysle ustálenej súdnej praxe má vo všeobecnosti výživné (na všetky výživou oprávnené osoby) zo strany výživou povinného rodiča predstavovať 20% až 30% zo sumy jeho čistého príjmu (čo by v prejednávanej veci pri predpokladanom výživnom z hľadiska na vek dieťaťa a tomu zodpovedajúce náklady potrebné na uspokojovanie jeho odôvodnených potrieb, v rozsahu 25% z príjmu otca maloletého predstavovalo výživné vo výške 125 eur mesačne a z príjmu matky výživné v rozsahu 200 eur mesačne), pričom však v každom konkrétnom prípade je potrebné zohľadniť skutočné možnosti a schopnosti každého z rodičov a skutočné odôvodnené potreby posudzovaného dieťaťa. V tejto súvislosti potom odvolací súd dodáva, že „výživou“ dieťaťa na ktorú obidvaja rodičia prispievajú sa pritom rozumie zaobstarávanie resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný, telesný a duševný rozvoj dieťaťa, nevynímajúc aj náklady potrebné na uspokojovanie jeho bytových potrieb.

12. V závere odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal s ostatnými námietkami uplatnenými otcom dieťaťa už počas prvoinštančného konania a vzhľadom na to, že otec dieťaťa ani v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo potrebné osobitne zhodnotiť, a na ktoré by bolo potrebné prihliadnúť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil, keď tento správne v súlade s ustanovením § 52 C.m.p. rozhodol i o náhrade trov konania.

14. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 C.m.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p., pretože žiaden z účastníkov nepodal návrh na ich priznanie v zmysle § 57 C.m.p..

15. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).